

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 247. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632371060256/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

løshed: han vilde nødig staa i en Underordnetes Forhold til ham, tænker han.

Udlandet er rentud begejstret: den store Fører har uds purgt ham om Parnell og Nationalligaen og beklagende udtalt, hvor misundelsesværdig denne Indsigt i fremmede Forhold synes ham. *Provinserne* derimod keder sig glubsk og ønsker bare, at han sad i Ro i National og ikke skulde høre paa denne unyttige Snak.

Endelig Klokkeren to gaber den store Fører tre Gange meget højt, just som Johan fordyber sig i den franske Opfattelse af Folkesouveræniteten, belyst ved Eksempler fra den store Revolution. Hædersgæsten bryder op, og alle Gæster følger ham. Inden han forlader Stuen, ser han lidt paa Gambettas Billede:

»Det var en stor Mand, ikke sandt, Hr. Gerner! Ja, de studerede Herrer her har naturligvis læst hans Taler paa Fransk: en anden En maa nøjes med de Bider, som vi kan opsnappe i Bladene.«

Baade Johan og *Udlandet* ser noget flove ud, thi ingen af dem har nogensinde læst Gambettas Taler. Men Johan sammenligner den store

Fører med den franske Statsmand og kalder ham Danmarks Gambetta.

»Aa, jeg tror De vil!«

Med et hjærteligt Haandtryk tager han Afsked, og alle Gæsterne samles endnu udenfor Husdøren. Her tager den store Fører den ene Bondes Arm og tvinger ham til at følge sig hjem; de to andre Rigsdagsmænd gaar bort sammen med *Udlandet*, medens *Provinserne* sniger sig hastigt væk for om muligt at smugles ind paa en Kafé, af hvis Natteforening han er Medlem.

Men Tage, den ulykkelige Tage!

Ham har Johan i sin Naivitet paalagt at ledsage Frøken Rørby, de skal jo samme Vej, og skønt Mathilde aldeles ikke bryder sig om nogen Ledsagelse, modsætter hun sig ikke Tages Følgeskab, af Drilleri, fordi hun forstaar, hvor ked han er af denne Riddertjeneste.

Og saa gaar de sammen. Hun i sin side Kaabe og med den runde Kysehat, aldeles ligegyldig for sit Toilette, og han elegant i sin korte Vinterfrakke — uendeligt antipatiske for hinanden.

I Begyndelsen henvender han nogle Ord til hende om Selskabet, men da hun ikke gider